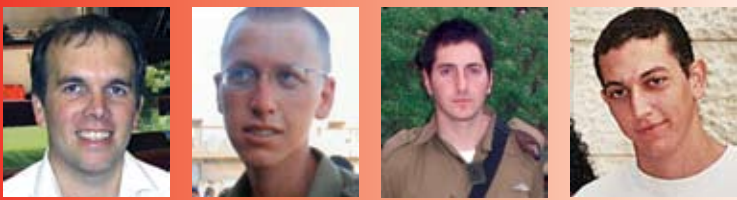

נזכור את כולם

תושבי יש"ע שנפלו בהגנה על העם והארץ במלחמת בין המצרים - הי"ד

סמל נמרוד כהן מצפה שלם

סמל יהודה גרינבלד

סרן בניה ריין קרני ושומרון

חדשות יש"ע

בני ההתיישבות - בראש הכוח

עם ההפוגה בקרבות מעריכים בצה"ל כי אחוז ההשתתפות של בני ההתיישבות בלחימה הוא גבוה לפחות פי עשרה מחלקם באוכלוסייה. בני הקיבוצים, המושבים והיישובים ביש"ע ברליט'ם ובשטחים הגבוה בקרב הלוחמים והקצינים בחזית המלחמה, בסירות המוכחות וביחידות העלית.

באחד טרגי, גם חלקם במשפחת השכול גבוה יותר ממגזרים אחרים. במועצה האזורית בנימין למשל, שתושביה מהווים כחצי אחוז מכלל אזרחי המדינה, נפערו שישה קברים

הוקם "מרכז לשלטון מקומי" ביש"ע

בשבוע שעבר הוחלט במועצת יש"ע על הקמתה של ורוע מוניציפאליתעצמאית לטיפול בכל הנושאים המוניציפאליים המשותפים לרשויות המקומיות ביש"ע. שתפעל מול משרדי הממשלה להגשמת היעדים של כלל המועצות והעיריות ביהודה ושומרון.

בשנים האחרונות פעלה במועצת יש"ע מחלקה מוניציפאלית שקידמה את האינטרסים המיוחדים של מועצות במשרדי הממשלה ומערכת הביטחון בדגש על אזורי האיום הביטחוני באזור. בעקבות העינות הנמשכת מכיוון השלטון כלפי צרכי הוועידה בן"ארי, הוחלט להפוך את המחלקה המוניציפאלית לרורע עצמאית שתרכז עבודה אינטנסיבית בכל נושאי המאקרו במרחב היורה ושומרון, בדומה ל"מרכז לשלטון מקומי" של הרשויות המקומיות. כרן תתר תחומי הטיפול של הזרוע:

הדרישות, ובכל פעם התגלה כחלש יותר. בפעם החמישית כבר התערב האו"ם לטובתנו: אם ראש ממשלת ישראל כל"כ להוט להפסקת אש ניתן לו אותה בתנאים הנוחים לחיבאללה ולממשלת לבנון. באמצע הקרבות, ביום בו נהרגו לנו 24 חיילי צה"ל, הצביעה ממשלת ישראל בעד קבלת החלטה 1701 של האו"ם.

יעדי המלחמה - פירוק החיבאללה מנשקו, הפסקת העברות הנשק מסוריה ואיראן ללבנון והחזרת שלושת החטופים - נצבעו אחרי ההסכמה ל"הפסקת אש" בצבעים מביכים. ראש ממשלת ישראל, בחולשתו ובחוסר ניסיונו התעלם מגורל **החיילים החטופים, אותות לעבר ויתורים ישראלים בהר דוב בואכה החרמון, לבינ עשרות אלפי המדיני של חיבאללה ונתן רוח גבית לתיאורית קורי עכביש של נסראללה.**

אין ספק כי הקולות שנשמעים היום מימין ומשמאל להקמת ועדת חקירה לבדיקת התנהלות הדרג המדיני במלחמה, ילכו ויגברו עם

צריך לרצות לנצח

למלחמה הזאת, שעוד תיחקר ותידון בוועדות חקירה ובשיעורי היסטוריה, הייתה הזדמנות להיות "אם כי המלחמות". הייתה לנו אפשרות לחזק את חיבאללה ממפת הטורר העולמית, לייצר הרתעה יעילה בכל האזור, ולהוריד את החשק לכל מי שמתכנן חזית נוספת נגדנו. אבל עם הניהול הכושל והבעייתי של הדרג המדיני, לא הושגו מטרות אלה.

הדרג המדיני בזבז זמן ודם על ניסוי וטעייה בחיי אדם. בין גבול לבנון לנהר הליטאני עדיין עומדים על תלם משגרי טילים ובסיסי חיבאללה. נסראללה עוד לא מת. ושרי הממשלה לא מפסיקים להסביר לנו, בטעוניהם רטוריים מוחצים, למה המצב הנוכחי הוא ניצחון.

גבולות המוסר המדומה ביחס לאזרחים תומכי לחימה, הפזילה לעבר אירופה המצקצקת בלשונה עם כל מטוס שלנו שעולה לאוויר, והבלבול הרב ששרר בהוראות הדרג המדיני לצבא - מחזקים את התחושה הקשה שאולמרט אינו יודע שבמלחמה צריך "להשתגע" ולא להתנתן כל היום תחזיקו אותי".

חמש פעמים במהלך הלחימה היה אולמרט נכון למשאיתמות (עם מי?) והפסקת אש (של מי?). חמש פעמים הוא הושיט יד אל מי שעמד מולו בקנה שלוק, בכל פעם הוריד את רף צביקיי ברי"ח. ●

מבט של תנוצר

אל מול דיוני ההלכה ומחלוקות הרבנים בהלכות ציבור, **עומד הנוער הכתום וסימני שאלה וקריאה משמשים בו בערובניה**. לעיתים קרובות הוא נדרש להכריע לבדו בשאלות שגם גדולי ישראל מתחבטים בהן שוב ושוב. **מדור זה מיינד לבני הנוער ובו יושמע קולם ועמדתם בסוגיות שעומדות בפניהם אל מול המציאות המורכבת שבה אנו חיים.**

בשנה האחרונה התגלו מספר מקרים בהם היחס למבצעי הגירוש היה קר, נוקשה וחסר פשרות.

מהו היחס הנוכח למי שהשתתף בגירוש? האם לחבק או להראות כתף קרה עד שישבו בתשובה?

רעות אמיתי | לשעבר כפר דרום | זמנית אשקלון

מבט מקומה 9 באשקלון

לכאורה, אחרי שנה, היינו כבר צריכים לכאוב פחוח, להתרגל איכשהו למצב הכפוי הזה. בכל זאת, אתם יודעים, הזמן עושה את שלו. הייתי צריכה להסתכל על הדברים בפרספקטיבה שונה, לעשות את ההפרדה בין אדריכלי הגירוש, שפעלו מתוך רשעות מכוונת, לבין עשרות אלפי חיילים אטומים ומבולבלים ש"ק"ב ביצעו פקודות". זה אכן נכון מצד האמת. רק מה, מקומה תשיעית במגדלים באשקלון, הם כולם נראים לי אותו דבר. כולם היו חלק מהגירוש, כולם ביצעו אותו באכזריות וכולם, עד אחרון החיילים נושאים באחריות.

גם אחרי שנה, אסוציאציה ראשונה למראה חיילים במדים היא טורים אינסופיים, מדויקים, צועדים בסך. הורסים את כל היקר והאהוב, חטרי רמרים, מומסים, מחורבים מה שבונה ביעה ודם,

הופכים מסירות נפש לעור חסר משמעות. פורצים אל בית הכנסת שלנו, פורעים, משמתיים כל הנקרה בדרכם, מטלטלים את חייו והופכים להכושל בחולשתה ונמכיות רוחה. הקהילה הבינלאומית, שביקרה בצביעות את פעילות ישראל, הצליחה לחדק אותו לעמדה של הרמת ידיים באמצע הלחימה, זאת עוד בטרם הושגו המטרות המינימאליות שהוכרזו בתחילתה.

ואכן אין זה מלא, מי שעומד היום בראש המדינה ובראש המערכה הוא אדם שלפני פחות משנתיים אמר: **"נמאס לנו ממלחמות, נמאס לנו להיות אמאצים, נמאס לנו לנצח, נמאס לנו להביס את אויבינו".**

יש כוח להילחם. הכוחות המדומים שהפציצו בעם הזה על כל שדרותיו, שהתלכדו בן לילה, מספקים לנו ראש ממשלה שחושב שיש **לש"י** יתכחך מהאשליות שמכרו לו במשך 13 שנים, **יתארגן ויתכונן היטב למערכות הניצבות לפניו. המערכה על עצמאותנו וביטחוננו עוד ארוכה, אך נמאס לנו לא מפחד מדרך ארוכה.** ●

יהודית גרינבאום | בת שמונה עשרה | ירושלים

המטרה המרכזית

טעות איומה. אבל בנאדם טועה הוא לא בנאדם רשע! הטעות שלהם נובעת מהשקפת עולם מוטעית, ואם אנחנו באמת רוצים שהטעות הזו לא תחזור הסיטואציה והתזמון שונים ממקרה למקרה. ובכל זאת, ישנם כמה קווי יסוד שלענתי נכונים בכל סיטואציה ובכל מפגש ועלינו לאמץ אותם. נדמה כי ישנם אנשים בתוכנו השוכחים לפעמים מהי המטרה האמיתית שלנו בכל המאבק הזה. המאבק הוא רק על רגבי אדמה. הוא מאבק בין השקפות עולם, מאבק בין ערכי היהדות לתרבות המערב, המערכה על ארץ ישראל היא רק חלק ממנו.

ואנו, במקום לנסות לטפל בבעיה היסודית, עסוקים בחיסול חשבונות! האם מישוה חושב שהעבודה שהוא לא העלה על טרמפ חייל באיוזושהי טרמפיאדה באמת תקדם אותו נכון, אי אפשר לצפות מאיתנו לחשוב בקור רוח כשהופכים את החיים שלנו על פיהם ומגרשים בלא רחמים, אי אפשר שלא לתת לגיטימציה לעזם ולחוסר האמפטיה כלפי אלו שביצעו את הזוועות האלו. אחרי קיץ כזה, יש בהחלט מקום לתחושות האלה.

מאידך, אי אפשר להמשיך כל הזמן לפעול רק מתוך תחושות בטן, ודאי שבתופו של דבר מדובר בעם ישראל, שעל אחדותו נאחזו ולחמים באותה עוצמה ובאותו כאב כמו על ארץ ישראל ותורת ישראל. בבוא היום, כשיובן עומק השבר ותהיה חזרה בתשובה שלימה, יהיה מקום לדיבורים על אהבה.

רעות אמיתי

המועצה האזורית מטה בנימין

אבלה וכואבת עם

משפחת **משולמי** מעברה על נפילתו בקרב בלבנון של רב סמל **עמשא (עמי) משולמי** הי"ד

בבניין הארץ ננוחם

בגליון הבא בעז"ה תעלה לדיון השאלה: **מהי המלחמה התאבדו הציבור הכתום וחברי האופוזיציה מלהשלטון במהלך הלחימה והנוגחים לה. כעת, עם הפסקת האש, מה צריך להיות המסר המרכזי שיפנה כלפי הקצינים והתלחות והעם?**

את דעתכם ניתן לשלוח לדוא"ר: m@myesha.org.il

המאמר עד 350 מילים. נא לציין שם, גיל ומקום מגורים.

המועצה האזורית מטה בנימין

אבלה וכואבת עם

מבט לבירור תורני חידיוכוכי

לבקשת קוראים רבים שלא הצליחו לעקוב אחר רצף הפירוטמים של העקרונות האידיאולוגיים אנו שבים ומפרסמים.

נשח חשבוב: מדינת ישראל

מדינת ישראל, "ראשית צמיחתה גאולתנו", היא אבן היסוד למהפך היציאה מהגלות וחזרה לארץ, לקראת הגאולה השלמה. מדינת ישראל היא הבסיס ליכולת של עם ישראל לממש את הריבונות של היהדות על ארץ ישראל על פי מצוות "וירשתם אותה וישבתם בה", ולכן אנו מתפללים לשלום המדינה וחוגגים את עצמאותה.

אנו שואפים שהמדינה תהפוך ל"ממלכת כהנים וגוי קדוש"

בעלת זהות יהודית מובהקת שתממש את ערכי התורה בצדק, חסד, משפט עברי, תרבות יהודית, הגינות שלטונית ו"אור לגוים".

• ההתיישבות היא מצוות ששה פרטית וכללית והיא המסד לריבונותנו על הארץ ולמימוש תהליך הגאולה. לא היתה תקופת זחר בה למדו כל כך הרבה יהודים תורה. עובדה היא כי מדינת ישראל היא תומכת ה"כוללים" והיישובות הגדולה בתבל.

מדינת ישראל מבטיחה את המשך קיומה הביצי של העם היהודי ומגינה בפועל מ"יד צר" על מיליוני יהודים החיים בארץ הקודש.

עם כל הקשיים והחסרונות זוכרים אנו את דברי הרב קוק זצ"ל [אורות מצווה להורשת הארץ והענקת ביטחון לתושביה. חובתנו להתיישב בצבא. אלוהים את אומתנו, לא תסמא את עינינו מלבקר את כל זומיה, אבל אנו מוצאים אתן עצמיותה, גם אחרי הביקורת היותר חפשיית ונקיה מכל זום, כולך יפה רעיתי ומום אין בך".

גם כיום מדינת ישראל היא המקום הטוב ביותר בו יהודי שומר על זהותו כיחודי, מדבר עברית ומנוע נישואי תערובת. אך אל המנוחה ואל הנחלה טרם הגענו ומלאכה רבה לפנינו – להרים את יסודות המדינה אל עבר האידיאל של המדינה היהודית. ●

התככחות

לעתים אין לאדם ברירה אלא לצטט דווקא מתוך דבריהם של מתנגדיו הגדולים ביותר. על אחת כמה וכמה כשמתנגדיו משהנים דעתם וטעמם, והופכים גוורם בשקט מכוהל לכותום. שוב אנו מתכוונים אל אמירותיהם של אנשי שמאל מהימים האחרונים. שוב לא נותר לנו אלא לצטט את אותם אלו שביקשו להחריב בתניו ועתה המציאות מדועקת לעוצרם. צדיקים משוננם ואמרת בידי אחרים.

יורם קניוק

סופר ועיתונאי, מזוהה עם עמדות שמאל קיצוניות, שותף בחלק גדול מיוחמות המחאה של ארגוני השמאל, חבר בוועד למען עקורי איקרית ובירעם:

"טילפנו לומר שבמצב"ש מפגנים נגד המלחמה. נגד איזו מלחמה? פעם הייתי מתוך שניה הן הראשונים הייתי, נגד כל עוולה, הכיבוש, המלחמה ההיא בלבנון. אבל איזה מין כיבוש יש עכשיו בלבנון? יצאנו משם. יצאנו מעזה. אני אוהב את בתי הפעילה במחסום וווסט ובתעאיש ועושה ימים כלילות בשטחים, עוזרת לכל פלסטיני בצורת, חוטפת מכות ממתנחלים ומחיילים גחון – הוא ימני? ובכלל, מה רע בזה? אני אמנם איני ימני, אבל מה זה בדיוק ימני בסיפור היהודי – ערבי? קראתי מאמרים, איך הכל קשור לכיבוש. שצריך לנהל מאש ומתן. אבל עם מי? ומה שייכת לבנון לכיבוש? זה לא הכיבוש ולא הרוע שהיהודים משחררים ממטוסי הארץ 16 שלהם. זה מה שהיה ברור תמיד והתעלמנו ממנו: זאת מלחמת הקודש של

מאמר דעה, YNET; יום ראשון, כ"ז תמוז, 23.07.06

"והניח לכם מכל אייביכם מסכים וישבתם בטח"

יש מקומות שלא שוכחים...

פאנל גוש קטיף לסלולרי

לדגמי נוקיה 3100, 3200, 6100, 3120, 3220, 3510

במסע הכרות לשבועיים בלבד: 25 ש"ח במקום 30 ש"ח (ההכנסות קודש למאבק להגנתנו או להפצה: מוקד מכירות: 052-5666947

המועצה האזורית מטה בנימין

אבלה וכואבת עם